

For det andet har appellanten anført, at Retten har tilsidesat de ovennævnte bestemmelser ved ikke at tage hensyn til de opståede fejl og mangler i forbindelse med den interne frigivelsesprocedure og ved kontrollen af importbevillinger, der giver momsfrigivelse, såkaldte AI2 (artikel 275 i Frankrigs code général des impôts (lov om skatter og afgifter) og dens gennemførelsesforanstaltninger) for at fastslå, at der foreligger en »særlig situation«. Retten har vendt bevisbyrden om, og har således tilsidesat de generelle retsprincipper ved at finde, at det påhvilede appellanten at godtgøre de nøjagtige konsekvenser af disse fejl og mangler.

⁽¹⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 1430/79 af 2.7.1979 om godtgørelse af eller fritagelse for import- eller eksportafgifter (EFT L 175, s. 1).

⁽²⁾ Rådets forordning (EØF) nr. 2913/92 af 12.10.1992 om indførelse af en EF-toldkodeks (EFT L 302, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af cour d'appel de Mons (Belgien) den 5. februar 2014
— Régie communale autonome du stade Luc Varenne mod État belge

(Sag C-55/14)

(2014/C 102/32)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Mons

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Régie communale autonome du stade Luc Varenne

Sagsøgt: État belge

Præjudicielt spørgsmål

Udgør tilrådighedsstillelse af faciliteter i et sportsanlæg, som udelukkende anvendes til fodbold, hvorved der ved tilrådighedsstillelse skal forstås muligheden for på visse tidspunkter at anvende og udnytte stadionets fodboldbane samt omklædningsrum til spillere og dommere i højst 18 dage i hver sportssæson (en sportssæson løber fra 1. juli i et kalenderår til den 30. juni det efterfølgende år), udlejning af fast ejendom, der er afgiftsfritaget i henhold til artikel 13, punkt B, litra b), i Rådets sjette direktiv 77/388/EØF af 17. maj 1977 om harmonisering af medlemsstaternes lovgivning om omsætningsafgifter — Det fælles merværdiafgiftssystem: ensartet beregningsgrundlag ⁽¹⁾ (artikel 135, stk. 1, litra l), i momsdirektiv 2006/112 ⁽²⁾, for så vidt som den, der overdrager brugs- og udnyttelsesretten:

- har den fulde og ubegrænsede mulighed for at indrømme tilsvarende rettigheder til andre fysiske eller juridiske personer efter eget valg uden for de ovennævnte 18 dage
- har ret til på et hvilket som helst tidspunkt at få adgang til de pågældende faciliteter uden forudgående tilladelse fra indehaveren af brugs- og udnyttelsesretten, navnlig for at sikre en korrekt anvendelse af faciliteterne og forhindre skade, alene på betingelse af, at den korrekte afvikling af sportsbegivenhederne ikke forstyrres
- desuden bevarer retten til på permanent basis at kontrollere adgangen til faciliteterne, også i den periode, hvor de bruges af R.F.C.T.

- opkræver et fast vederlag på 1 750 EUR om dagen for brug af bane, omklædningsrum, benyttelse af udskækningssted, viceværtjenester, tilsyns- og kontroltjenester for alle faciliteter, idet 20% af det opkrævede beløb i henhold til aftalen vedrører retten til adgang til fodboldbanen og 80% udgør modydelsen for de forskellige ydelser i tilknytning til vedligeholdelse, rengøring, pasning (slåning, såning af græs osv.) og sikring af, at banen lever op til standarderne samt tilknyttede tjenesteydelser, der leveres af overdrageren af brugs- og udnyttelsesretten (i den foreliggende sag Régie, der er appellatant)?

⁽¹⁾ EFT L 145, s. 1.

⁽²⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale Ordinario di Aosta (Italien) den 10. februar 2014 — Equitalia Nord SpA mod CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

(Sag C-68/14)

(2014/C 102/33)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale Ordinario di Aosta

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Equitalia Nord SpA

Sagsøgt: CLR di Camelliti Serafino & C. Snc

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er de gældende italienske bestemmelser, og navnlig artikel 3, stk. 1 og 4, i lovdekret nr. 95 af 6. juli 2012, som delvist ændret og ophøjet til lov nr. 135 af 7. august 2012 for så vidt som det heri bestemmes, at »den lovbestemte regulering af leje på baggrund af ændringerne i forbrugerprisindekset fra ISTAT — henset til den økonomiske situations ekstraordinære karakter og under hensyntagen til de prioriterede behov med henblik på kontrol med de offentlige udgifter — fra og med datoen for ikrafttrædelsen af denne foranstaltning ikke finder anvendelse på leje for årene 2012, 2013 og 2014, som skal betales af myndigheder, der er inkluderet i den konsoliderede resultatopgørelse for den offentlige forvaltning som fastlagt af ISTAT i henhold til artikel 1, stk. 3, i lov nr. 196 af 31. december 2009, og af uafhængige myndigheder, herunder CONSOB (det italienske børstilsyn), for leje af ejendomme til institutionelle formål«, og at »med henblik på kontrol med de offentlige udgifter, [org. s. 6] hvad angår lejeaftaler vedrørende ejendomme til institutionel brug indgået af centrale myndigheder, som fastlagt af ISTAT i henhold til artikel 1, stk. 3, i lov nr. 196 af 31. december 2009, og af uafhængige myndigheder, herunder CONSOB (det italienske børstilsyn), reduceres lejen fra og med den 1. januar 2015 med 15% i forhold til den aktuelle leje« (stk. 4), idet »reduktionen i foregående punktum under alle omstændigheder finder anvendelse på lejeaftaler, der udløber eller fornyes efter datoen for ikrafttrædelse af loven om ophøjelse til lov af dette dekret«, i strid med artikel 106, stk. 1 og 2, i traktaten om Den Europæiske Unions Funktionsmåde, idet de sikrer personer, der opererer i en konkurrenceordning, en uberettiget og diskriminerende fordel i forhold til andre personer, som udøver samme aktivitet, men som ikke nyder fordel af de samme bestemmelser?
- 2) Kan de ovennævnte bestemmelser, idet de tildeler personer, der opererer i en konkurrenceordning, en uberettiget og diskriminerende fordel i forhold til andre personer, som udøver samme aktivitet, men som ikke nyder fordel af de samme bestemmelser, betragtes som »statsstøtte« i henhold til artikel 107, stk. 1, TEUF?